Съобщение

Айша и Басма са две приятелки, които комуникират една с друга. Айша има съобщение M, което е редица от S бита (т.е. нули или единици). Тя иска да го изпрати на Басма. Айша комуникира с Басма, като ѝ изпраща **пакети**. Пакет е редица от 31 бита, индексирани с числата от 0 до 30. Айша иска да изпрати съобщението M на Басма, като ѝ изпраща някакъв брой пакети.

За съжаление, Клеопатра иска да компрометира комуникацията между Айша и Басма, като **потенциално променя** пакетите. Във всеки пакет, Клеопатра може да промени битове на точно 15 индекса. По-конкретно, има редица C с дължина 31, на който всеки елемент е или 0, или 1, със следното значение:

- $C[i] = 1$ означава, че битът с индекс i може да бъде променен от Клеопатра. Казваме, че тези индекси са **контролирани** от Клеопатра.
- $C[i] = 0$ означава, че битът с индекс i не може да бъде променен от Клеопатра.

Редицата C съдържа точно 15 единици и 16 нули. Докато се изпращат пакети за съобщението M, множеството от индекси, контролирани от Клеопатра, остава същото за всички пакети. Айша знае точно кои 15 индекса са контролирани от Клеопатра. Басма единствено знае, че има някои 15 индекса, които са контролирани от Клеопатра, но не знае точно кои индекси.

Нека A е пакет, изпратен от Айша (който ще наричаме **оригинален пакет**). Нека B е пакет, получен от Басма (който ще наричаме **потенциално променен пакет**, възможно е да съвпада с оригиналния пакет). За всяко i, така че $0 \leq i < 31$:

- ако Клеопатра не контролира бита с индекс i ($C[i] = 0$), то Басма ще получи бита i точно както е изпратен от Aisha ($B[i] = A[i]$),
- иначе, ако Клеопатра контролира бита с индекс i ($C[i] = 1$), то стойността на $B[i]$ ще бъде определена от Клеопатра.

Веднага след като изпрати всеки пакет, Айша научава точно какъв е съответният изпратен потенциално променен пакет.

След като Айша изпрата всички пакети, Басма получава всички потенциално променени пакети **в реда, в който са изпратени** и трябва да възстанови съобщението M.

Вашата задача е да съставите и имплементирате стратегия, която ще позволи на Айша да изпрати съобщение M на Басма, така че Басма да може да възстанови съобщението M от потенциално променените пакети. По-конкретно, трябва да напишете две функции. Първата функция изпълнява дейстията на Айша. Това означава, че се подават съобщение M и редица C, и трябва да се изпратят някакви пакети, за да се предаде съобщението на Басма. Втората функция трябва да изпълнява действията на Басма. Това означава, че се подават потенциално променените пакети и трябва да се възстанови оригиналното съобщение M.

Детайли по имплементацията

Първата функция, която трябва да имплементирате, е следната:

```
void send_message(std::vector<bool> M, std::vector<bool> C)
```

- M: вектор с дължина S, който представлява съобщението, което Айша иска да изпрати на Басма.
- C: вектор с дължина 31, който описва индексите на битовете, контролирани от Клеопатра.
- Тази функция може да бъде извикана **най-много 2100 пъти** в рамките на един тест.

Тази функция следва да използва следната функция, за да изпрати пакет:

```
std::vector<bool> send_packet(std::vector<bool> A)
```

- A: вектор с дължина 31, който представлява битовете, изпратени от Айша в оригинален пакет.
- Тази функция връща потенциално променен пакет B, който представлява битовете, които Басма ще получи.
- Тази функция може да бъде извикана най-много 100 пъти в рамките на едно извикване на `send_message`.

Втората функция, която трябва да имплементирате, е следната:

```
std::vector<bool> receive_message(std::vector<std::vector<bool>> R)
```

- R: вектор, описващ потенциално променените пакети. Потенциално променените пакети произлизат от реалните пакети, изпратени от Вас в ролята на Айша за едно извикване на `send_message`, и се подават **в реда, в който са изпратени** от Айша. Всеки елемент на R е вектор с дължина 31, който представлява потенциално променен пакет.
- Тази функция трябва да върне вектор от S на брой бита, който трябва да е равен на първоначалното съобщение M.

- Тази функция може да бъде извикана **множество пъти** в рамките на един тест и **точно веднъж** за всяко съответстващо извикване на `send_message`. **Редът на извикванията** на `receive_message` не е задължително да е точно същият, като реда на съответстващото извикване на `send_message`.

Обърнете внимание, че извикванията на функциите `send_message` са в **едно изпълнение на вашата програма**, а тези на `receive_message` са в рамките на **друго изпълнение на вашата програма**.

Ограничения

- $1 \leq S \leq 1024$ (**това е дължината на съобщението**)
- C има точно 31 елемента, като 16 от тях са равни на 0 и 15 от тях са равни на 1.

Подзадачи и оценяване

Ако за някой от тестовете, за някое извикване на функцията `send_packet` не спазвате описаните по-горе правила или върната стойност на някоя извикване на `receive_message` не е вярна (дължината или съобщението е грешна), то ще получите резултат 0 за този тест.

В противен случай, нека означим с Q максималния брой извиквания на функцията `send_packet` сред всички извиквания на `send_message` сред всички тестове на дадена подзадача. Също, нека X е равно на:

- 1, ако $Q \leq 66$
- 0.95^{Q-66}, ако $66 < Q \leq 100$

Тогава, резултатите на подзадачите се смятат по следния начин:

Подзадача	Резултат	Допълнителни ограничения
1	$10 \cdot X$	$S \leq 64$
2	$90 \cdot X$	Няма.

Обърнете внимание, че грейдърът може да е **адаптивен**. Това означава, че стойностите, които са върнати от `send_packet` може да зависят не само от подадените параметри, а също и от много други неща, включително от подадените параметри и върнатите стойности на по-ранните извиквания на тази функция и псевдо произволни числа, генерирани от грейдъра. В този смисъл грейдърът е **детерминистичен**, защото ако го изпълните два пъти с изпращане на едни и същи пакети, то потенциално променените пакети ще са едни и същи.

Пример

Нека имаме следното извикване.

```
send_message([0, 1, 1, 0],
             [0, 0, 0, 0, 0, 0, 0, 0, 0, 0, 0, 0, 0, 0, 0, 0,
              1, 1, 1, 1, 1, 1, 1, 1, 1, 1, 1, 1, 1, 1, 1, 1])
```

Съобщението, което Айша се опитва да изпрати на Басма е $[0, 1, 1, 0]$. Битовете с индекси от 0 до 15 не могат да бъдат променени от Клеопатра, докато битовете с индекси от 16 до 30 могат да бъдат променени от Клеопатра.

За целта на примера, нека предположим, че Клеопатра променя последователните битове, които тя контролира, с редуваща се редица от 0 и 1, т.е. тя избира 0 за първия индекс, който контролира (индекс 16 в нашия случай), 1 за втория индекс, който контролира (индекс 17), 0 за третия индекс, който контролира (индекс 18), и т.н.

Айша може да избере два бита от първоначалното съобщение в някой пакет по следния начин: тя ще изпрати първия бит като го повтори в първите 8 индекса, които Клеопатра не контролира (тези с индекси от 0 до 7), а втория бит, като го повтори в следващите 8 индекса, които Клеопатра не контролира (тези с индекси от 8 до 15).

Айша изпраща следния пакет:

```
send_packet([0, 0, 0, 0, 0, 0, 0, 0, 1, 1, 1, 1, 1, 1, 1, 1,
             0, 0, 0, 0, 0, 0, 0, 0, 0, 0, 0, 0, 0, 0, 0, 0])
```

Обърнете внимание, че Клеопатра може да промени само последните 15 бита. Това означава, че Айша може да ги сложи по произволен начин, защото те може да бъдат променени. Като имаме предвид предполагаемата стратегия на Клеопатра, функцията връща: $[0, 0, 0, 0, 0, 0, 0, 0, 1, 1, 1, 1, 1, 1, 1, 0, 1, 0, 1, 0, 1, 0, 1, 0, 1, 0, 1, 0]$.

Айша избира да изпрати последните два бита на съобщението M във втория пакет по подобен начин като първия:

```
send_packet([1, 1, 1, 1, 1, 1, 1, 1, 0, 0, 0, 0, 0, 0, 0, 0,
             0, 0, 0, 0, 0, 0, 0, 0, 0, 0, 0, 0, 0, 0, 0, 0])
```

Като имаме предвид предполагаемата стратегия на Клеопатра, функцията връща: $[1, 1, 1, 1, 1, 1, 1, 1, 0, 0, 0, 0, 0, 0, 0, 0, 1, 0, 1, 0, 1, 0, 1, 0, 1, 0, 1, 0]$.

Айша може да изпрати още пакети, но тя избира да не го прави.

След това грейдърът прави следното извикване:

```
receive_message([[0, 0, 0, 0, 0, 0, 0, 0, 1, 1, 1, 1, 1, 1, 1, 1,
                  0, 1, 0, 1, 0, 1, 0, 1, 0, 1, 0, 1, 0, 1, 0],
                 [1, 1, 1, 1, 1, 1, 1, 1, 0, 0, 0, 0, 0, 0, 0, 0,
                  0, 1, 0, 1, 0, 1, 0, 1, 0, 1, 0, 1, 0, 1, 0]])
```

Басма възстановява съобщението M по следния начин. От всеки пакет тя избира първия бит, който се повтаря два пъти подред в редицата, и последния бит, който се повтаря два пъти подред. По този начин, от първия пакет тя избира битовете $[0, 1]$, а от втория пакет избира битовете $[1, 0]$. Като ги обединява, тя възстановява цялото първоначално съобщение $[0, 1, 1, 0]$, което е вярната стойност за връщане на това извикване на функцията `receive_message`.

Може да бъде показано, че за тази предполагаема стратегия на Клеопатра и за съобщенията с дължина 4, този подход на Басма правилно възстановява съобщенията, независимо от стойностите в C. Разбира се, в общия случай това не е вярно.

Локален грейдър

Локалният грейдър не е адаптивен. Вместо това, Клеопатра променя последователните битове, които тя контролира с алтерниращa редица от 0 и 1, както беше описано по-горе.

Входен формат: **Първият ред на входа съдържа цяло число T, задаващо броя сценарии.** Следват T сценарии. Всеки от тях се описва в следния формат:

```
S
M[0]  M[1]  ...  M[S-1]
C[0]  C[1]  ...  C[30]
```

Изходен формат: Локалният грейдър записва резултата от всеки от T-те сценарии в същия ред, в който са въведени:

```
K L
D[0]  D[1]  ...  D[L-1]
```

Тук, K е броят извиквания на функцията `send_packet`, D е съобщението, което е върнала функцията `receive_message` и L е неговата дължина.